

การพัฒนาความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ*
THE DEVELOPMENT OF ENGLISH PRONUNCIATION ABILITY AND
TEAMWORK ABILITY FOR GRADE 1 STUDENTS USING PHONICS
INSTRUCTION WITH COOPERATIVE LEARNING

จิรดา เสนอินทร์, อารี สาริปา*, กิตติศักดิ์ ใจอ่อน

Jirada San-in, Aree Saripa*, Kittisak Jai-On

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: aree_sar@nstru.ac.th

*Tel: 081-893-2783

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ และ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมืองเก่าพัทลุง จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 12 คน โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ หน่วยการเรียนรู้ Fun with Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) แบบวัดความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหน่วยการเรียนรู้ Fun with Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Wilcoxon signed-ranks test ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจหลังเรียน ($\bar{X} = 16.67$, S.D. = 1.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 10.67$, S.D. = 0.98) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -3.097$) ($p = .002$) ($r = 0.89$) และ 2) พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.35)

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ, พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม, การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์, การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

Abstract

The purposes of this study were 1) To compare the English pronunciation ability of grade 1 students before and after phonics instruction with cooperative learning and 2) To study the teamwork behavior of grade 1 students after phonics instruction with cooperative learning. This study employed an experimental research design using a one-group pretest–posttest design. The sample group consisted of 12 grade 1 students from one classroom at Mueang Kao Phatthalung Educational Network Center, during the second semester of the 2024 academic year. Schools were used as the unit of sampling for selection. The research instruments consisted of 1) Phonics Instruction with cooperative learning lesson plans on the unit of Fun with Phonics for grade 1 students. 2) English pronunciation ability test on the unit of Fun with Phonics for grade 1 students. and 3) teamwork behavior assessment for grade 1 students. The statistics for data analysis comprised percentage, mean, standard deviation, and Wilcoxon signed-ranks test. The results of the study were as follows: 1) The English pronunciation ability of grade 1 students after phonics instruction with cooperative learning ($\bar{X} = 16.67$, S.D. = 1.67) was significantly higher than before phonics instruction with cooperative learning ($\bar{X} = 10.67$, S.D. = 0.98) at the .05 level. ($Z = -3.097$) ($p = .002$) ($r = 0.89$) and 2) The students' teamwork behavior was good level. ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.35).

Keywords: English Pronunciation Ability, Teamwork Behavior, Phonics Instruction, Cooperative Learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้ติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวาง เป็นภาษาที่มีความสำคัญภาษาหนึ่งของโลก การเรียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาในประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก) ประเทศไทยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังเห็นได้จากการที่แผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565) การเรียนรู้การอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะในเรื่องของการอ่านออกเสียง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเข้าใจระบบในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ข) จึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะนิสัยในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตั้งแต่เด็กในระดับเริ่มหรือประถมศึกษา ดังนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้มีการสอนอ่านออกเสียง ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ต 1.1 ป. 1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง หากนักเรียนเริ่มเรียนได้เร็วมากเท่าไรก็จะได้ผลดียิ่งขึ้น (Lenneberg, E. H., 1976)

จากรายงานประจำปี 2566 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาซึ่งชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องพัฒนาความรู้และทักษะที่สำคัญของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือ ภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) ของผู้เรียนไทยยังอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566) ตามที่ได้ปรากฏจากรายงานการจัดอันดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษรายปีของประเทศ EF English Proficiency Index (EF EPI) ปี 2023 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ใน 113 ประเทศ ในส่วนของประเทศไทย พบว่า ติดอันดับอยู่ที่ 101 จาก 113 ประเทศ ด้วยคะแนน 416 และอยู่ในอันดับที่ 21 จาก 23 ประเทศในเอเชีย ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในเกณฑ์ความสามารถต่ำมาก (Education First, EF., 2566) สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 พบว่า ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.32 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567) ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.86 ในระดับกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมืองเก่าพัทลุง ที่มีสภาพของโรงเรียนและสภาพของนักเรียนใกล้เคียงกัน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.40 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้กำหนดไว้ร้อยละ 50 เมื่อวิเคราะห์สาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดที่ควรเร่งพัฒนาพบว่า สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ต 1.1 ป. 6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.80 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2566) สาเหตุของปัญหาเกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนขาดความรู้พื้นฐานเรื่องระบบเสียงของตัวอักษร ทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะ จึงทำให้อ่านสะกดคำไม่ได้และอ่านออกเสียงคำศัพท์ผิดพลาดเมื่ออ่านไม่ออกจึงทำให้เรียนไม่เข้าใจและไม่ชอบภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาเป็นแนวทางในการสอนอ่านขั้นเริ่มต้นสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นวัยเริ่มเรียนรู้ที่ควรได้รับการปลูกฝังและการสอนออกเสียงที่ถูกวิธีและลำดับตามหลักสัทศาสตร์ (McGraw-Hill Children's Publishing, 2003) เมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว ก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการถอดรหัสผ่าน การประสมตัวอักษร เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ (Spafford, C. S. & Grosser, G. S., 2005) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐริกา พลพิทักษ์ และสุชีรินธ์ อามาตย์บัณฑิต ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80.06 ซึ่งมีระดับคุณภาพดีเยี่ยม (ญัฐริกา พลพิทักษ์ และสุชีรินธ์ อามาตย์บัณฑิต, 2566) การรวมพลังทำงานเป็นทีม เป็นการที่สมาชิกในทีมทำงานร่วมกันเพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยในทีมจะต้องเป็นสมาชิกทีมที่ดีและมีภาวะผู้นำ มีการใช้กระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังอย่างเป็นระบบ ด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ มีการประสานความคิดเห็นที่แตกต่างและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกสู่การตัดสินใจเป็นทีมอย่างรับผิดชอบร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและจัดการความขัดแย้งภายใต้สถานการณ์ปกติ และสถานการณ์ที่มีความซับซ้อน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันต์ศุภณัฐ เกื้อกิม และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) และนักเรียน

มีพัฒนาการในการทำงานเป็นทีมตามลำดับขั้นตอนและมีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมหลังเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี (กัณฑ์ศุภณัฐ เกื้อกิม และคณะ, 2567) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์เปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการถอดรหัสคำและการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบลดการท่องจำแบบไร้ทิศทาง อย่างไรก็ตามการฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ อาจทำให้ผู้เรียนในวัยประถมเกิดความเบื่อหน่ายได้ การนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเข้ามาบูรณาการ จึงเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยเปลี่ยนการฝึกฝนส่วนบุคคลให้กลายเป็นกิจกรรมทางสังคม นักเรียนจะไม่ได้เพียงแค่ฝึกออกเสียงกับครูเท่านั้น แต่จะได้ฝึกร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ในขณะที่เด็ก ๆ ช่วยกันประสมเสียงหรือเล่นเกมบัตรคำในกลุ่ม ทักษะการทำงานเป็นทีมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ นักเรียนที่เก่งกว่าสามารถช่วยประคับประคองเพื่อนที่ยังไม่คล่องเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนานักเรียนในองค์กรวม สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจของเคแกน เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs check) เทคนิคร่วมกันคิด (Numbered heads together) เทคนิคการทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team-pair-solo) และเทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square) ซึ่งทั้ง 4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจของเคแกนนั้นจะช่วยพัฒนานักเรียนในด้านความรู้เรื่องการอ่านออกเสียงและทักษะทางสังคม และส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม (Kagan, S., 1994)

ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยหวังว่าการจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนรู้จักเสียงของตัวอักษร เข้าใจหลักการผสมเสียง และสามารถประสมคำได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นักเรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือกันเรียนรู้ภายในทีม ส่งผลให้มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น นำไปสู่ความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมืองเก่าพัทลุง ที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐานภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 8 โรงเรียน 8 ห้องเรียน รวม 95 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมืองเก่าพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 12 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก (Lottery) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Fun with Phonics ใช้เวลาในการสอน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง

3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ จำนวน 12 แผน มีผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมีค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 4.86

3.2 แบบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าความยากง่าย (p) แบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ระหว่าง 0.47 - 0.77 แบบทดสอบหลังเรียน อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.67 แบบทดสอบหลังเรียน อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.73 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 0.81 และหลังเรียน เท่ากับ 0.83

3.3 แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม แบบ Scoring Rubric มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 0.84

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ก่อนดำเนินการสอน ผู้วิจัยขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุวรรณวิหารน้อยและขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนทำวิจัย เพื่อขอความยินยอม ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เนื่องจากเด็กวัยนี้ยังเล็กและถือเป็นกลุ่มเปราะบาง ซึ่งต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิ สวัสดิภาพ และความปลอดภัยสูงสุด

4.2 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตัวเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.2.1 ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest)

4.2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

4.2.3 ระหว่างดำเนินการสอนผู้สอนวัดพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมด้วยแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม

4.3 หลังจากดำเนินการสอนครบ 12 ชั่วโมง ดำเนินการวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน (Posttest) ซึ่งมีโครงสร้างของข้อสอบที่มีคุณภาพเหมือนกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

5.1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง (เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงพยัญชนะท้ายคำ และการผสมคำ) ให้ข้อละ 1 คะแนน และอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง (เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงพยัญชนะท้ายคำ และการผสมคำ) ให้ข้อละ 0 คะแนน

5.1.1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเป็นรายกลุ่ม โดยใช้สถิติการทดสอบแบบ Nonparametric statistic ค่า Wilcoxon signed-ranks test

5.1.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเป็นรายบุคคลโดยศึกษาร้อยละของความก้าวหน้า เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 25

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามค่าระดับตามเกณฑ์ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.00 หมายถึง อยู่ในระดับดี
- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 - 1.49 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.00 - 0.49 หมายถึง อยู่ในระดับควรปรับปรุง

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ปรากฏดัง ตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (รายกลุ่ม)

การวัด	จำนวน (คน)	คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการทดสอบโดยใช้ Wilcoxon Signed-Ranks test				
					PostPre	N	Mean Rank	Z	p
ก่อนเรียน	12	20	10.67	0.98	Negative Ranks	12	6.50	- 3.097*	.002
หลังเรียน	12	20	16.67	1.67	Positive Ranks	0	.00		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 16.67$, S.D. = 1.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 10.67$, S.D. = 0.98) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = - 3.097$) ($p = .002$) ($r = 0.89$) เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าของความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (รายบุคคล)

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (X_1) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (X_2) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_1 - X_2$)	ร้อยละของ ความก้าวหน้า	แปลผล
1	12	18	6	30	ผ่าน
2	11	18	7	35	ผ่าน
3	10	15	5	25	ผ่าน
4	11	17	6	30	ผ่าน
5	9	14	5	25	ผ่าน

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าของความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (รายบุคคล) (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (X ₁) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (X ₂) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (X ₁ -X ₂)	ร้อยละของ ความก้าวหน้า	แปลผล
6	11	19	8	40	ผ่าน
7	11	16	5	25	ผ่าน
8	9	14	5	25	ผ่าน
9	10	16	6	30	ผ่าน
10	11	18	7	35	ผ่าน
11	12	18	6	30	ผ่าน
12	11	17	6	30	ผ่าน

จากตารางที่ 2 พบว่า ความก้าวหน้าของความสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยนักเรียนที่มีความก้าวหน้าร้อยละ 25 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 นักเรียนที่มีความก้าวหน้าร้อยละ 30 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 นักเรียนที่มีความก้าวหน้าร้อยละ 35 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และนักเรียนที่มีความก้าวหน้าร้อยละ 40 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

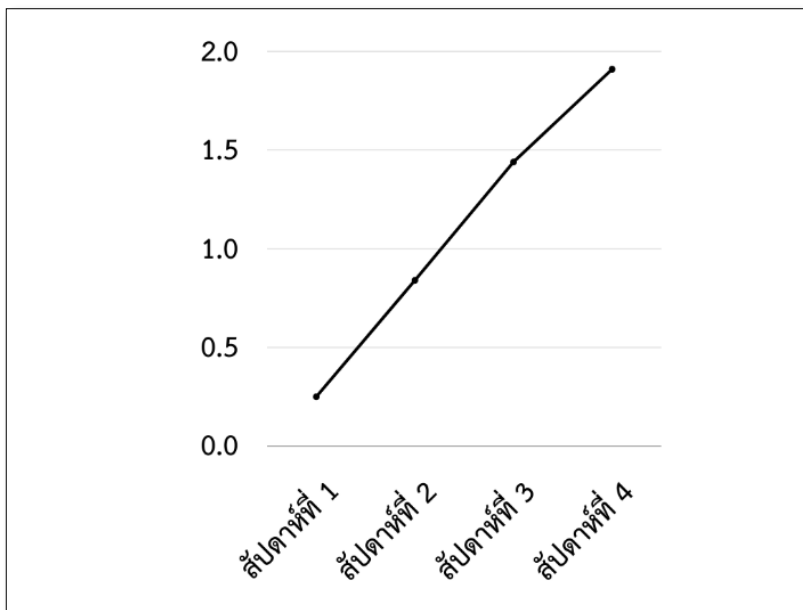
2. พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในภาพรวม ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

ด้านการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็น	1.79	0.41	ดี
ด้านกระบวนการทำงานเป็นทีม	1.60	0.49	ดี
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีม	1.88	0.32	ดี
รวม	1.76	0.35	ดี

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ อยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีม ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.32) รองลงมา คือ ด้านการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็น ($\bar{X} = 1.79$, S.D. = 0.41) และด้านกระบวนการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 1.60$, S.D. = 0.49)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความก้าวหน้าของพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในภาพรวมจำแนกตามครั้งของการวัด ปรากฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ความก้าวหน้าของพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาความก้าวหน้าของพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 1 สัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 3 และสัปดาห์ที่ 4 ในภาพรวมมีผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 เมื่อพิจารณาผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมเป็นรายสัปดาห์พบว่า สัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.44 และสัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจาก กลไกการถอดรหัสเสียง (Decoding) ที่เป็นระบบการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ตั้งแต่ระดับหน่วยเสียง (Phoneme) ไปจนถึงการผสมคำ (Blending) เมื่อผสมผสานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ เทคนิคของ Kagan ทั้ง 4 รูปแบบ (คู่ตรวจสอบ, ร่วมกันคิด, กลุ่ม - คู่ - เดี่ยว และเพื่อนคู่คิด) ได้สร้างสภาวะแวดล้อมที่ลดความประหม่า (Anxiety Filter) นักเรียนที่อ่านคล่องกว่าจะเกิดพฤติกรรมประคองเพื่อน (Scaffolding) ในช่วงที่เพื่อนสับสนเรื่องเสียงสระ ส่งผลให้เกิดความมั่นใจและกล้าเปล่งเสียงออกมามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ วิสัยรัตน์ และเตชาเมธ เพียรชนะ ที่ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษในระดับหน่วยเสียงและระดับหน่วยคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จุฑารัตน์ วิลัยรัตน์ และเตชามาธ เพียรชนะ, 2565) สิ่งที่ค้นพบในงานวิจัยนี้คือ การพบว่า ความรับผิดชอบต่อคะแนนกลุ่มกลายเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนพยายามฝึกออกเสียงพยัญชนะต้นเสียงสระ เสียงพยัญชนะท้ายคำ และการผสมคำให้ถูกต้อง เพื่อไม่ให้เป็นการของเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยการทำงานร่วมกันควบคู่ไปกับทักษะทางภาษา เนื่องจากการวิจัยนี้ใช้แบบแผน One-Group Pretest-Posttest Design จึงมีข้อจำกัดสำคัญที่ต้องพิจารณาในการสรุปอ้างอิงเชิงเหตุ - ผล ดังนี้ วุฒิภาวะ (Maturation) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางภาษาตามธรรมชาติอย่างรวดเร็ว คะแนนที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งอาจมาจากพัฒนาการตามวัยในช่วงรอยต่อของภาคเรียน ความคุ้นเคยกับการทดสอบ (Testing Effect) การที่นักเรียนทำคะแนนหลังเรียนได้สูงขึ้นอาจเกิดจากความจำหรือความคุ้นเคยกับคำศัพท์และรูปแบบทดสอบเดิมที่เคยผ่านมาแล้วในรอบการทดสอบก่อนเรียน

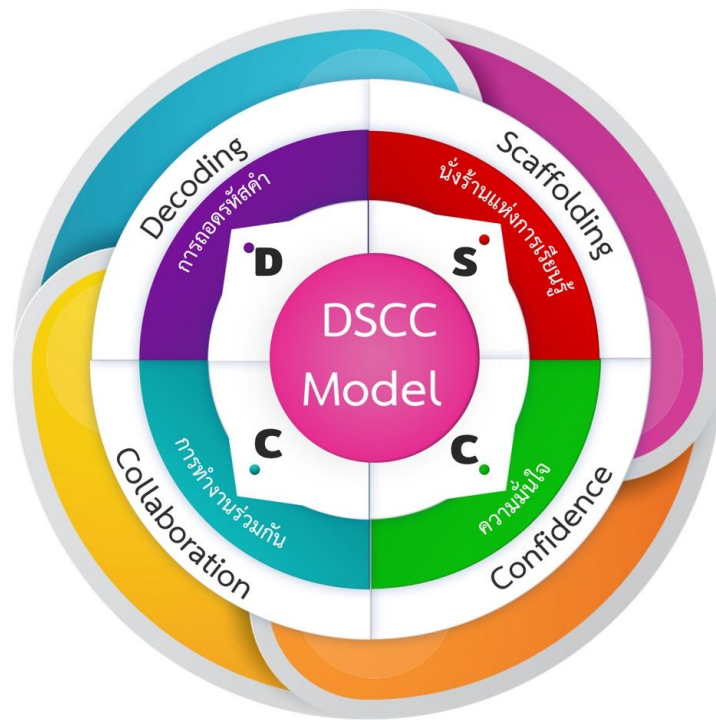
2. จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดการเรียนรู้แบบโพนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยภาพรวมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนอยู่ในระดับดี และทุกด้านของพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดี พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพัฒนาการที่เห็นได้ชัดเจนในลักษณะไต่ระดับ (Progressive Improvement) โดยเริ่มต้นจากระดับควรปรับปรุงในสัปดาห์ที่ 1 พัฒนาสู่ระดับปานกลาง ในสัปดาห์ที่ 2 - 3 และบรรลุระดับดี ในสัปดาห์ที่ 4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะทางสังคมนี้ไม่ได้เกิดขึ้นทันที แต่ต้องผ่านกระบวนการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ด้านความรับผิดชอบ (Responsibility) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และการเตรียมตัว พฤติกรรมที่พบในเทคนิค Numbered Heads Together (ร่วมกันคิด) นักเรียนเลขที่ต่าง ๆ ต้องเตรียมตอบคำถามแทนกลุ่ม สังเกตเห็นได้ว่านักเรียนมีการชักชวนออกเสียงเดี่ยว ก่อนครูจะเรียกเลขที่ พฤติกรรมนี้สะท้อนว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เริ่มตระหนักถึงภาระผูกพัน (Individual Accountability) ว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความพร้อมของตนเอง ด้านการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ (Communication & Interaction) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการใช้ภาษาที่เหมาะสม พฤติกรรมที่พบในเทคนิค Pairs Check (คู่ตรวจสอบ) พบการสื่อสารผ่านอวัจนภาษา (Non-verbal) ที่เด่นชัด เช่น การชูนิ้วโป้งเมื่อเพื่อนผสมคำถูก หรือการใช้มือชี้ตำแหน่งตัวอักษรเพื่อช่วยเพื่อนที่ยังสับสน การปฏิสัมพันธ์แบบ เเชิญชวน (Promotive Interaction) นี้ช่วยลดระยะห่างระหว่างเด็กเก่งและเด็กอ่อน เปลี่ยนจากการต่างคนต่างเรียนเป็นการสื่อสารเพื่อประคับประคอง ด้านการช่วยเหลือและการจัดการตนเอง (Helpfulness & Self-management) การช่วยเหลือสมาชิกและการทำงานเสร็จตามเวลา พฤติกรรมที่พบในเทคนิค Team-Pair-Solo (กลุ่ม - คู่ - เดี่ยว) และเทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square) สร้างนั่งร้านทางปัญญา (Scaffolding) ในช่วงกลุ่มและคู่ นักเรียนที่คล่องกว่าจะคอยเตือนเพื่อนเรื่องเวลาและการลากเสียงสะกดคำ พฤติกรรมการคอยสะกดเพื่อนหรือช่วยชี้คำสะท้อนถึงการบริหารจัดการภาระงานร่วมกัน (Mutual Task Management) จนงานสำเร็จตามที่กำหนด ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา จัตุพันธ์ และกาญจนา สาณกุล ได้ศึกษา เรื่องการศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperative learning) ในชั้นเรียน วิชาการระบบสุขภาพ กรณีศึกษา นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขชั้นสูงเทคนิคเภสัชกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการเรียนรู้ทักษะการทำงานเป็นทีมระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 (กาญจนา จัตุพันธ์ และกาญจนา สาณกุล, 2560) แม้จะเป็นกลุ่มประชากรที่ต่างกัน (นักศึกษาเภสัชกรรม) แต่ผลลัพธ์เชิงพฤติกรรมในด้านการปฏิสัมพันธ์และความรับผิดชอบร่วมกันนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ยืนยันว่าเทคนิคแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพข้ามช่วงวัย งานวิจัยนี้ พบว่า ความสัมพันธ์เชิงแปรผกผันระหว่างความกังวลในเนื้อหากับความใส่ใจเพื่อน กล่าวคือ ในช่วงแรกที่เนื้อหาโพนิกส์ยาก (สัปดาห์ที่ 1) พฤติกรรมทีมจะต่ำเพราะเด็กกังวลกับการประคองตนเอง แต่เมื่อเริ่มแม่นยำในเสียงตัวอักษร (สัปดาห์ที่ 4) ความกังวลส่วนบุคคลลดลง ส่งผลให้การใส่ใจและช่วยเหลือเพื่อนในทีมเพิ่มสูงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาการที่เห็นชัด

จากสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 อาจมีปัจจัยด้านความคุ้นชินต่อเครื่องมือ (Instrumentation) และการปรับตัวทางสังคมตามธรรมชาติของเด็กที่เริ่มเข้าหาเพื่อนได้ดีขึ้นตามเวลา เนื่องจากการวิจัยนี้ใช้แบบแผน One-Group Pretest-Posttest Design จึงมีข้อจำกัดต่อพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการวิจัยนี้ไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยจึงไม่สามารถยืนยันได้ว่าหากสอนโฟนิกส์โดยไม่มีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ 4 เทคนิคของ Kagan พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมจะพัฒนาขึ้นในระดับเดียวกันหรือไม่

องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ปรากฏเป็นองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ กลไกการเรียนรู้ที่ทักษะภาษาและพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงสร้าง 4 ส่วนสำคัญ ดังนี้ D - Decoding (การถอดรหัสคำ) การใช้โฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เปลี่ยนจากการจำเป็นการเข้าใจระบบเสียง เมื่อนักเรียนแม่นยำในหน่วยเสียง และการผสมคำ จะลดภาระทางสมอง เมื่อนักเรียนอ่านออกได้ง่ายขึ้น จะมีพื้นที่ว่างในการสนใจเพื่อนและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม S - Scaffolding (นั่งร้านแห่งการเรียนรู้) การนำเทคนิค Kagan มาใช้เป็นนั่งร้านหรือโครงสร้างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมตามเกณฑ์ การให้คะแนนโดยอัตโนมัติ เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) ทำให้มีการตรวจสอบร่วมกัน ทำให้เกิดการสื่อสารทั้งวัจนภาษา เป็นการทบทวนความรู้ของตัวเองไปในตัวและอวัจนภาษา การปรบมือ การชูนิ้วโป้ง หรือการแสดงความคิดเห็น คือ การให้แรงเสริมทางบวก ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าคำชมจากครู เพราะมาจากเพื่อนซึ่งอยู่ใน

ระดับเดียวกัน ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและลดกำแพงความกลัวลงโดยอัตโนมัติ เทคนิคพร้อมกันคิด (Numbered Heads Together) สร้างสภาวะภาวะผูกพันรายบุคคล เนื่องจากทุกคนในกลุ่มมีหมายเลขประจำตัว และไม่ว่าใครจะถูกสุ่มเรียก นั่งร้านนี้จึงบังคับให้เด็กต้องซักซ้อมออกเสียงและรับผิดชอบต่อคะแนนของกลุ่มโดยสัญญาญาน เทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square) และเทคนิคกลุ่ม - คู่ - เดี่ยว (Team-Pair-Solo) เป็นการค่อย ๆ รื้อนั่งร้านออกจากกรมีกลุ่มประคองสู่คู่ และสู่การทำเดี่ยว พฤติกรรมที่เกิด คือ การช่วยเหลือและการบริหารเวลานักเรียนที่เก่งกว่าจะคอยสะกิดเพื่อนหรือเตือนเรื่องการลากเสียงสะกดคำเพื่อให้งานกลุ่มสำเร็จตามเวลาที่กำหนด C - Confidence (ความมั่นใจ) เมื่อนักเรียนเรียนรู้ระบบถอดรหัสเสียงจากการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์จนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง จะเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตน และเมื่อเพื่อนในกลุ่มให้การยอมรับผ่านกิจกรรมคู่ตรวจสอบหรือกลุ่ม - คู่ - เดี่ยว จะเกิดความรู้สึกปลอดภัย เมื่อปัจจัยทั้งสองด้านมาบรรจบกัน จะเกิดผลลัพธ์ที่สำคัญ คือ การลดความกังวล ความกังวลที่จะออกเสียงผิดพลาดไป เปลี่ยนจากความประหม่าเป็นการเปล่งเสียงที่ตั้งกังวลเพราะความมั่นใจทำให้การควบคุมกล้ามเนื้อในการออกเสียงทำได้ดีขึ้น เมื่อนักเรียนก้าวข้ามความกังวลของตนเองได้แล้วนักเรียนจะกล้าขยับจากการเป็นผู้รับมาเป็นผู้ให้ โดยการช่วยเหลือผู้อื่นตามเกณฑ์พฤติกรรมทีมโดยอัตโนมัติ C - Collaboration (การทำงานร่วมกัน) พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม จะเปลี่ยนจากการทำตามกติกาเป็นนิสัย การช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมการช่วยเหลือที่เป็นนิสัย สภาวะนี้จะส่งผลย้อนกลับไปทำให้การเรียนรู้เนื้อหาโฟนิกส์ที่ยากขึ้นทำได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลให้คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด และพฤติกรรมทีมอยู่ในระดับดีอย่างยั่งยืน

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 16.67$, S.D. = 1.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 10.67$, S.D. = 0.98) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -3.097$) ($p = .002$) ($r = 0.89$) และผลการศึกษากิจกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยภาพรวมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.35) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนแสดงบทบาทหน้าที่อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในแผนการจัดการเรียนรู้ช่วงแรก ๆ ที่ได้กเริ่มเรียนรู้การทำงานแบบร่วมมือ ควรเน้นย้ำว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หากขาดจุดนี้จะส่งผลให้การเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจไปใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ เช่นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษกับวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน การใช้ชุดฝึกอบรบบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ หรือการใช้เกม เป็นต้น และควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกับวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หรือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นต้น เนื่องจากการวิจัยนี้ใช้รูปแบบ One-group Pretest-Posttest Design จึงไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบที่เรียนด้วยวิธีปกติ ทำให้ไม่สามารถยืนยันได้ว่าร้อยละ 100 ว่าพัฒนาการที่เกิดขึ้นมาจากนวัตกรรมเพียงอย่างเดียว

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551ข). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กันต์ศุภณัฏช์ เกื้อกิม และคณะ. (2567). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 16(47), 99-112.
- กาญจนา จิตุพันธ์ และกาญจนา สาณกุล. (2560). รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperative learning) ในชั้นเรียน วิชาการระบบสุขภาพ ภูมิศึกษา นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาธารณสุขชั้นสูงเทคนิค เกสัชกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น. ใน รายงานการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 8 (หน้า 524-533). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จุกวรัตน์ วิไลรัตน์ และเตชาเมธ เพียรชนะ. (2565). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ, 9(3), 502-513.
- ณัฐริกา พลพิทักษ์ และสุชีริณณ์ อามาตย์บัณฑิต. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 17(3), 39-48.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566. เรียกใช้เมื่อ 26 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.niets.or.th/>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. (2566). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566. เรียกใช้เมื่อ 27 สิงหาคม 2567 จาก <https://shorturl.asia/NiTbt>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2565. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2566). รายงานประจำปี 2566 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สกศ. ผนึกเครือข่ายขยาย All for Education. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- Education First, EF. (2566). รายงาน EF EPI. เรียกใช้เมื่อ 25 สิงหาคม 2567 จาก <https://shorturl.asia/NC1BH>
- Kagan, S. (1994). Cooperative learning. California: Kagan Cooperative Learning.
- Lenneberg, E. H. (1976). Biological foundations of language. New York: Wiley.
- McGraw-Hill Children's Publishing. (2003). The complete book of phonics. Columbus: American Education Publishing.
- Spafford, C. S. & Grosser, G. S. (2005). Dyslexia and Reading Difficulties: Research and Resource Guide for Working with All Struggling Readers. (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon.